

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, som også andre har været inde på, om det er meningen, at vi her i Danmark skal have en testkvalitet på blod som den, vi har nu, eller om ministeren ikke mener, at det er et problem, at kvalitetstesten på det danske blod ikke er i top. Vil vi ikke risikere, at vi alligevel ikke sikrer blodet optimalt i forhold til at frikende det for bl.a. hivsmitte til skade for de patienter, der modtager donationen?

Og så er der blodloven, som videreføres med enkelte ændringer. Det er godt, at donation fortsat skal bygge på frivillighed og ubetalte donorer, og at blodgaven som hovedregel kun er til brug for patientbehandlingen i Danmark. Men er det nu også sådan, det forholder sig? Blodbanken på Rigshospitalet skriver, at Danmark nu leverer mere blod til international medicin fremstilling end tidligere. Og bloddonorerne skriver, at de danske hospitaler de seneste 8-9 måneder har været henvist til at indkøbe plasmaprodukter af udenlandsk fabrikat, samtidig med at lageret af indsamlet dansk plasma fortsat er på ca. 70 t.

Men hvordan kan det hænge sammen? Og hvorfor anvendes det danske lager af plasma ikke? Men det kan jeg forstå, at det har Dansk Folkeparti også bemærket.

SF's modstand mod blodloven, som vi behandlede tidligere, gik bl.a. på, at Statens Serum Institut ikke mere skulle have eneret til at fremstille blodprodukter af det danske blod, og at blodet dermed blev gjort til en handelsvare. Vi frygtede, at markedet ikke kunne sikre, at det danske blod blev anvendt til danske patienter. Er det ikke netop det, der er sket? Og har vi nogen sikkerhed for, at de plasmaprodukter, som købes af danske sygehuse, er fremstillet på baggrund af blod fra ubetalte donorer?

Jeg er klar over, at der har været nogle problemer med licitationen, men hvordan vil ministeren sikre, at blod tappet af danske donorer som hovedregel, som det også anføres i forslaget, anvendes til danske patienter?

Og så vil jeg slutte med at sige, at der har været meget kort tid til at arbejde med forslaget her, og inden SF vil tage endelig stilling til forslaget, skal bl.a. de spørgsmål, som jeg har rejst, og som også andre har rejst, afklares.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):
Næste ordfører er hr. Naser Khader.

Naser Khader (RV):

Formålet med lovforslag nr. L 84 er dansk gennemførelse af to direktiver om kvalitet og sikkerhed ved humant blod og dele af blod til behandlingsformål. Vi synes i Det Radikale Venstre, det er udmærket, at man har ensartede regler inden for EU. Hensigten er at forbedre kvalitetsniveauet for transfusionsbehandling for blod som råvare til lægemiddelfremstilling og dermed mindske risiko for overførsel af sygdom fra donor til patient.

Forslaget ændrer ikke ved de grundlæggende principper i dansk blodforsyning om, at donation af blod fortsat skal være frivillig og uden betaling, samt at tapning kun må udføres af blodbanker tilknyttet det offentlige sygehusvæsen.

Den eneste nye bestemmelse er, at den nuværende adgang for Statens Serum Institut til at få leveret blod til forskningsformål udvides til også at omfatte, selvfølgelig efter ansøgning til Lægemiddelstyrelsen, andre virksomheder, der arbejder med blodforskning.

Det Radikale Venstre støttede også blodloven, da den blev behandlet sidste år, og alt i alt synes vi faktisk, det er et fornuftigt forslag, som vi støtter.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Næste ordfører er fru Pernille Rosenkrantz-Theil.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Da Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, ikke kan være til stede, skal jeg fremføre følgende:

Tidligere har regeringen og Dansk Folkeparti lavet en fuldstændig håbløs lov, hvor blod blev gjort til en vare. Lige præcis der går skillelinjen mellem de af os, som betragter blod som en gave, der ikke må gøres til en vare, og så dem, der siger, at blod godt nok er en gave i forhold til det første led, hvor donorerne afgiver blodet, men senere må man gerne behandle det kommercielt og sælge det videre, og et privat firma må godt tjene penge på blodet.

Kl. 18.05

I Enhedslisten mener vi, at det er vigtigt, at man ikke har noget privat firma, der kan tjene på blod, altså på blod, der er afgivet gratis. Vi ønskede ikke dengang, og vi ønsker fortsat ikke, at vores blodproduktforsyning skal være afhængig af et privat firma, men at det fortsat skal varetages af det offentlige, altså af Statens Serum Institut. Det virker nu, som om regeringen forsø-